

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. februára 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému **T. H.**, pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3 To 15/2011, zo dňa 10. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **T. H. s a o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. januára 2011, sp. zn. 1 T 276/2010, bol **T. H.** uznaný vinným zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. , na tom skutkovom základe, že

dňa 01. júla 2010 asi o 04.00 hodine v P., v B. E. P. na N. ulici číslo 2, pod vplyvom alkoholu viackrát udrel sklenenými fľašami a pohármi do hlavy barmana **M. B.**, následne pri služobnom zákroku hliadky Polície jedenkrát udrel do hlavy ppráp. **M. G.**, po tom, čo bol spacificovaný, ležiac na zemi sa vyhrážal poškodenému **M. B.**, že keď sa vráti, odreže mu

hlavu a zabije ho, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu, že vyhrážky uskutoční, poškodeným M. B. spôsobil zranenia – rezné rany pravého palca, chrbta ľavej ruky a pomliaždenie záhlavia s narušením obvyklého spôsobu života 13 dní, poškodenému ppráp. M. G. – tržno-zmliaždenú ranu hlavy v ľavej temennej oblasti s narušením obvyklého spôsobu života 10 dní.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne dňa 10. marca 2011, sp. zn. 3 To 15/2011, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený T. H. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, h/, i/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní v podstate uviedol, že vyhodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k preukázaniu aspoň nepriameho úmyslu zo spáchania predmetného zločinu nemožno považovať za správne, zodpovedajúce zákonu, konkrétne ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por. Postup prvostupňového i odvolacieho súdu v tomto smere nemožno považovať za zákonný a takýto postup mal podľa názoru dovolateľa za následok aj nezákonné rozhodnutie, nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, nesprávne uznanie dovolateľa za vinného zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. V momente, keď M. G. udrel fľašou do oblasti hlavy, nevedel, že v osobe poškodeného ide o policajta. Išlo celkom zjavne o inštinktívne konanie, keď obvinený zaregistroval v stave v akom sa nachádzal fyzický atak a bezprostredne voči nemu reagoval úderom. Z tohto dôvodu považuje obvinený za nesprávny a nezákonný aj výrok o treste. Ďalej zdôraznil nezákonnosť uloženého trestu aj v dôsledku porušenia ustanovenia Trestného zákona, a to v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., teda tzv. asperačnej zásady. V danej veci síce spáchal viac trestných činov, ale rozhodne nie viacerými skutkami, a to nielen z formálneho dôvodu, ale aj z hľadiska skutočného konania obvineného, ktoré bolo podľa jeho názoru jednočinným súbehom.

V závere poukázal na zásadný rozpor vo výpovediach svedkov – príslušníkov polície z prípravného konania a z konania pred súdom. Obvinený taktiež namietal, že do dôkazov nebol zahrnutý kamerový záznam z diskotéky, na ktorom by bol zachytený aj zásah polície voči nemu.

Z uvedeného dôvodu obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne a rozsudok Okresného súdu Prievidza, a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami uvedenými v § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a v zákonnej lehote po tom, čo obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.), ale zároveň aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, h/, i/ Tr. por.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.).

Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1

písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 ods. 1 a § 274 ods. 1 Tr. por.). Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatníím tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd, s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci

to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený T. H. spáchal skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu. Namietanie ich nezistenia, alebo nesprávneho, či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania, alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Dovoláciu námietku obvineného, že vykonanými dôkazmi nebolo preukázané naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu útoku na verejného činiteľa, teda nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku).

Pokiaľ sa týka námietky obvineného, že jeho konanie bolo jednočinným súbehom, najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že za jeden skutok možno považovať len také prejavy vôle páchatel'a navonok, ktoré sú pre následok v trestnom práve relevantné, kauzálne, pokiaľ sú spôsobené zavinené. Ak ide o viac následkov jednota skutku bude zachovaná v prípade, že všetky následky boli spôsobené aspoň sčasti jedným konaním. V posudzovanej veci tomu tak nie je.

Konania obvineného nie je možné právne kvalifikovať ako spáchané jedným skutkom. Ide o konania, ktoré sa síce časovo prelínajú, avšak rozložením protiprávneho konania na jednotlivé časti nemožno mať pochybnosť o tom, že v ňom existujú isté predely, časové hranice medzi dvoma úsekmi. Kým prečinu výtržníctva a prečinu ublíženia na zdraví sa obvinený dopustil jedným skutkom v prvej časti konania, až po príchode policajtov nasledovala ďalšia časť konania, v ktorej sa obvinený dopustil zločinu útoku na verejného činiteľa a po tom, čo bol spacificovaný, sa dopustil aj prečinu nebezpečného vyhrážania. V prejednávanej veci teda jednoznačne ide o viacčinný súbeh trestnej činnosti, a to aj s dôsledkom aplikácie tzv. asperačnej zásady.

V prerokovávanej veci Okresný súd Prievidza uložil trest odňatia slobody správnym spôsobom a v súlade so zákonom, preto dovolací dôvod uvedený obvineným naplnený nebol.

Najvyšší súd pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. vo vzťahu k uloženému trestu dovolanie možno podať len v prípade, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. H. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 1. februára 2012

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová